

منهای فوتبال

جریمه سنگین نزدیک‌تر از همیشه

محسن باباصفری دروازه‌بان لژیونر هندبال ایران که فصل‌های درخشانی را در لیگ رومانی پشت سر گذاشت، روزهای سختی را پیش رو دارد. تیم استوا بخارست که امسال باید در چهار رویداد حضور پیدا کند، در کاپ اروپا به قرعه رویارویی با تیمی از رژیم اشغالگر مواجه شد. همین شد که باباصفری به مسئولان تیم اعلام کرد که به خاطر حفظ ارزش‌های کشورش برابر این تیم بازی نخواهد کرد. مسئولان تیم هم که متوجه جدیت باباصفری شدند، برای او جریمه‌ای در نظر گرفتند که در صورت حذف از این رقابت‌ها برای او اعمال می‌شود. دروازه‌بان ایران هم جریمه را پذیرفت. استوادر خانه توانست رقیب خود را شکست دهد اما با قبول شکست در دیدار دوم که به میزبانی رژیم اشغالگر برگزار شد با نتیجه ۲۷ بر ۲۳ شکست خورد تا از دور رقابت‌های کاپ اروپا کنار برود. به این ترتیب خطر جریمه سنگین بیش از هر زمانی به دروازه‌بان لژیونر ایران نزدیک است. اما این تمام تبعات تصمیم باباصفری نیست. این تصمیم او احتمالاً قرار داد فصل بعدش را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد. تأثیری که یاروی تمدید قرار داد خواهد بود یا پندهایی که به سود باشگاه باشد. در هر حال همه چیز به تصمیم باشگاه برمی‌گردد و باباصفری باید منتظر آن روز بماند.

■ ■ ■

کاراته، در دسترس نیست

کاراته یکی از ورزش‌هایی است که همیشه سعی داشت از حاشیه دوری کند، اما اخیرا در انجام این کار چندان موفق نبود. اتفاقاتی که در چند وقت اخیر پیرامون فدراسیون می‌چرخد مبنی بر دخالت افراد غیر فنی در انتخابی تیم‌های ملی بانوان و آقایان باعث شده تا همه مسئولان از فدراسیون‌نشین‌ها تا کادر فنی درهای ارتباطی خود با رسانه‌ها را ببندند. کار رسانه بازتاب حقیقت است و اینکه انعکاس اخبار و نقد به میزان مدیران خوش‌نیاید و آنها روزه سکوت بگیرند، راه خوبی برای حل مشکلات به نظر نمی‌رسد. مسلمان‌ین تصمیم‌اشتیاه می‌تواند باعث افزایش اشتباهات و نقاط ضعف مسئولان فدراسیون کاراته شود، موضوعی که قطعاً ضمن ایجاد شکاف هر چه بیشتر میان کاراته و رسانه‌ها، می‌تواند زمینه‌افول این رشته تازه المپیکی شده را فراهم کند. کاراته به تازگی المپیکی شده و مسئولان فدراسیون باید ضمن رعایت اصول حرفه‌ای‌گری به این باور برسند که پاسخگویی به رسانه‌ها وظیفه آنهاست.

■ ■ ■

ایران بهتر از همیشه

سومین دوره از بازی‌های پارآسیایی در جاکارتای اندونزی به پایان رسید و ایران با ۵۱ مدال طلا، ۴۲ نقره و ۴۳ برنز در ده سوم جدول مدالی قرار گرفت. ایران در این دوره از بازی‌ها فراتر از پیش‌بینی‌ها عمل کرد و نه تنها یک پله صعود داشت که حتی برای رده دومی نیز با کره جنوبی رقابت کرد اما در نهایت تنها با دو مدال طلا کم‌تر از کره جنوبی در رده سوم ایستاد. این بهترین جایگاه ایران در ادوار بازی‌های پارآسیایی است. چین با ۱۷۲ مدال طلا، ۸۸ نقره و ۵۹ برنز و کره جنوبی با ۵۳ مدال طلا، ۴۵ نقره و ۴۷ برنز در رده‌های اول و دوم ایستادند. ژاپن با ۴۵ طلا، ۷۰ نقره و ۸۳ برنز در رده چهارم ایستاد که ایران بالاتر از ژاپن در رده سوم قرار گرفت. در این بازی‌ها شاهین ایزدیار در شنا با کسب ۶ مدال طلا و یک نقره ستاره مسابقات بود و حالا همه از او به عنوان مایکل فلیس ایرانی یاد می‌کنند. سیامند رحمان قوی‌ترین مرد معلول جهان هم یک‌بار دیگر رکوردشکنی کرد تا تالایش را به طعم رکوردشکنی آغشته کند.

■ ■ ■

صعود جهانی اسنوکر باز ایران

مرحله انتخابی رقابت‌های بین‌المللی اسنوکر قهرمانی جهان ۱۷ تا ۲۱ مهر به میزبانی کشور انگلیس برگزار شد و طی آن حسین وفایی قهرمان اسنوکر جهان و ایران موفق شد با نتیجه ۶ بر سه مقابل نیو ژوانگ از کشور چین به پیروزی برسد و به مرحله اصلی رقابت‌های قهرمانی جهان راه یابد. مرحله اصلی این رقابت‌ها ششم تاسیزدهم آبان به میزبانی کشور چین برگزار خواهد شد. پیش از این سهیل واحدی دیگر بازیکن ایران در تور حرفه‌ای‌ها در یک دیدار نفسگیر با نتیجه نزدیک ۶ بر پنج بازی را به نفر ۶۷ رنکینگ حرفه‌ای‌های جهان واگذار کرد و از رسیدن به مرحله اصلی بازماند.

درباره بی‌توجهی شرم‌آور به ستاره‌های ایرانی پارآسیایی

دلاوران نامرئی

مدتی قبل در تلویزیون، رقابت سختی بر سر پوشش بازی‌های آسیایی وجود داشت. شبکه‌سه و شبکه ورزش با وجود نخریدن حق‌بخش رسمی این رقابت‌ها، در بیشتر مواردنبردمابندگان ایران بار قیاریه‌صورت همزمان پوشش می‌دادند. کاروان ایران به تدریج در جدول مسابقات سقوط کرد و در نهایت به رده ششم رسید. کاروان پارآسیایی ایران اما این بار برای تکیه کردن به رده سوم مبارزه کرد و با این وجود، تلویزیون به این مسابقات پشت کرد و جلد‌ها و تیتراژها، از تصویر این قهرمان‌ها خالی به‌نظر می‌رسند. قهرمان‌هایی که «نامرئی» هستند اما با همین نامرئی‌بودن، افتخارات خیره‌کننده‌ای به‌دست آورده‌اند.

آریا رهنورد

در شبکه‌های اجتماعی، بارها در مورد این موضوع صحبت شده که تهران و بسیاری از شهرهای بزرگ دیگر کشور، زندگی را برای معلولان و جانبازها دشوار می‌کنند و از یک رفت و آمد ساده، پروسه‌ای کاملاً دشوار برای آنها می‌سازند. نبود «فرصت برابر» در زندگی شهری، بارها دستمایه انتقاد فعالان اجتماعی شده اما حالا که ستاره‌های

درباره ستاره‌ای که به اندازه یک «کاروان» تلا گرفت

معدن طلا!

حتی ۶ بار پشت سر هم گفتن کلمه «طلا» دشوار به نظر می‌رسد اما ستاره ۲۵ ساله ورزش ایران در بازی‌های پارآسیایی ۶ مدال طلا برای کاروان ایران به دست آورده است. «شاهین ایزدیار» یک پدیده شگفت‌انگیز است. شناگری که دو سال قبل به فینال پارالمپیک رسید و حالا با کولاک آسیایی، خودش را برای اولین مدال‌شنای تاریخ ایران در پارالمپیک توکیو آماده می‌کند. شاید تا همین چند روز قبل، کم‌تر کسی نام این شناگر را شنیده بود اما او در همان روز اول مسابقات جاکارتا، طلای صد متر پروانه را تصاحب کرد و به محض پایین آمدن از سکوی توزیع مدال،

سوژه روز

چرا مهدی رحمتی باید دروازه‌بان اول استقلال باشد؟!

کاپیتان شایسته

حسین حسینی که این روزها به اردوی تیم ملی رفته تا از شناس خوبی برای حضور در جام ملت‌های آسیا بر خوردار باشد، معتقد است باید جای رحمتی در استقلال بازی کند و مهره فیکس تیم شفر باشد. این در حالی است که رحمتی در این فصل، واکنش‌های خارق‌العاده‌ای نداشته اما نسبت به چند سال اخیر، مطمئن‌تر و کم‌اشتباه‌تر ظاهر شده‌است. او تا همین هفته، یکی از کم‌اشتباه‌ترین گلرهای لیگ بوده و به عنوان یکی از سه دروازه‌بان برتر فصل، دلیلی برای تردید به وینفر دشر نداشته‌است. شاید حسینی، آینده استقلال باشد اما در زمان حال، همچنان همه راه‌ما به سیم‌مهدی ختم می‌شوند. دروازه‌بانی که دیگر چالاک‌ای اولین سال‌های جوانی‌اش را ندارد اما به کمک تجربه‌اش، زندگی را برای مهاجمان تیم‌های حریف سخت‌تر می‌کند.

رحمتی زیر ذره‌بین

سیم‌مهدی رحمتی این فصل در هشت بازی برای استقلال به میدان رفته است. او یکی از ۶ گلر

جماعت خستگی ناپذیر و تسلیم‌نشدنی

و از ساده‌ترین موفقیت‌ها، افسانه‌هایی حماسی ساخته‌اند، حالا در «خواب پاییزی» به سر می‌برند و تلاش برای صعود کاروان پارآسیایی به رده دوم جدول مدالی را نادیده می‌گیرند. شاید اتفاق نادیده بگیرد، ورزشکاران حاضر اما وسایت‌ها، روزنامه‌ها و مجلات در این مورد چه رویکردی داشته‌اند؟ آنها چقدر به سرعت، دقت و قدرت ورزشکاران ایرانی در بازی‌های پارآسیایی توجه نشان داده‌اند؟ چقدر تلاش کرده‌اند تا این

جماعت خستگی ناپذیر و تسلیم‌نشدنی را به عنوان الگوهای خارق‌العاده به جامعه معرفی کنند؟ حقیقت آن است که همه، در این کوتاهی بزرگ سهیم هستند و هیچ‌کس نباید نقش خودش را در این نیاید از تلویزیون انتظار بیشتری داشت اما وسایت‌ها، روزنامه‌ها و مجلات در این مورد چه رویکردی داشته‌اند؟ آنها چقدر به سرعت، دقت و قدرت ورزشکاران ایرانی در بازی‌های پارآسیایی توجه موضوع نیاید به دستاویزی برای کوچک شمردن موفقیت آنها تبدیل شود.

برای پی‌بردن به اهمیت شاهکار مردان و زنان ایران در رقابت‌های پارآسیایی ۲۰۱۸ اندونزی، باید مدال‌های طلا، نقره و برنز این دوره را با دوره‌های گذشته مقایسه کرد. بازی‌های پارآسیایی اولین بار در سال ۲۰۱۰ ابداع شد و این دوره، سومین دوره این رقابت‌ها به شمار می‌رود. کاروان ایران در دوره اول ۲۷ طلا، ۲۴ نقره و ۲۹ برنز به‌دست آورد و با ۸۰ مدال، در رده چهارم جدول نهایی مسابقات ایستاد. چهار سال بعد در اینچئون، کاروان ایران ۳۷ طلا، ۵۲ نقره و ۳۱ برنز گرفت و این بار با ۱۲۰ مدال در مجموع، باز هم سکوی چهارم را به خودش اختصاص داد. در بازی‌های پارآسیایی جاکارتا اما کاروان ایران قبل از پایان رقابت‌ها از مرز ۵۰ طلا و ۱۳۶ مدال عبور کرد و پیشرفت فوق‌العاده‌ای نسبت به چهار سال قبل از خود نشان داد. چین، هنوز کاملاً دست‌نیافتنی به‌نظر می‌رسد اما ایران وضعیت بهتری نسبت به ژاپن داشت و حتی شانس کنار زدن کره جنوبی را نیز به خود می‌دید. بدون تردید با این روند، کاروان ایران دو سال بعد در رقابت‌های پارالمپیک ۲۰۲۰ توکیو نیز توانایی خلق شگفتی و قرار گرفتن در جمع موفق‌ترین کشورهای دنیا را خواهد داشت. آن‌چه در کاروان پارآسیایی اتفاق می‌افتد، درست همان چیزی است که باید در کاروان آسیایی نیز دیده می‌شد. این عزم‌وارده، این روحیه قوی، این انگیزه و غرور و این نتایج درخشان اما، به تیتراژهای درشت راه پیدانمی‌کنند و آن‌طور که باید، با قدردانی روبه‌رو نمی‌شوند. البته که در همه نقاط دنیا، توجه به این قشر از ورزشکاران به مراتب کم‌تر است اما کم‌توجهی تفاوت‌های زیادی با بی‌توجهی مطلق دارد!

ایران در رقابت‌های پارآسیایی

۲۰۱۸، ستاره‌های جذاب زیادی داشته است. تیم ملی والیبال نشسته مثل همیشه در اوج اقتدار ظاهر شده و مر ترضی مهرزاد به واسطه قامت بسیار بلندش، بازیکن محبوب سکوی هواداران بوده است. هر کول دوست‌داشتنی ورزش ایران سیامند رحمان، باز هم رکورد آسیا را از تقاداده و با همان چهره خندان، روی سکوی اول دسته فوق سنگین وزنه‌برداری قرار گرفته است. سامان پاکباز در پرتاب دیسک رکوردهای آسیا را جابه‌جا کرده و در پرتاب وزنه نیز مدال‌های ارزشمندی سهم کاروان ایران شده است. ساره جوانمردی که پرچمدار کاروان ایران بود، با دو مدال طلا «دبل» کرده و شاهین ایزدیار با ۶ طلا و یک نقره، توانسته چشم‌ها را خیره کند. بدون شک اگر تک‌تک این قهرمان‌ها به توجه رسانه‌ای دل بسته بودند، تا امروز ورزش راه‌ما می‌گردند و خانه‌نشین می‌شدند. آنها اما همچنان وسط کارزار هستند و از مبارزه دست‌بر نمی‌دارند. حتی اگر خبرنگار‌ها و مسئولان اعزامی به جاکارتا نیز درست مثل خبرنگار‌ها و مسئولان مستقر در تهران، به این موفقیت بزرگ واکنش چندانی نشان ندهند.

باید همین کیفیت فنی و اخلاقی را برای خودش حفظ کند. حیرت‌انگیز است که بر اساس محاسبه جوابیز قهرمان‌ها، طلاهای دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم او به ترتیب پاداش کم‌تری نسبت به مدال اول خواهند داشت تا او به جای ۸۰۰ سکه، تنها ۳۲۰ سکه پاداش دریافت کند. در واقع از نظر وزارت ورزش و جوانان، مدال‌های طلای متوالی یک ورزشکار به اندازه طلای اول او ارزشمند نیستند و نباید به همان اندازه پاداش داشته باشند! با وجود این محاسبه باور نکردنی، شاهین ایزدیار با دست پر و در میان استقبال مردم به خانه برمی‌گردد و انتظار می‌رود که مسئولان ورزش کشور تادو سال بعد، نام این بازیکن را از یاد نبرند و شرایط را برای موفقیت او فراهم کنند. او تاریخ‌سازی را در جاکارتا آغاز کرده و قصد دارد این روند را در سال‌های آینده ادامه بدهد. شاهین می‌تواند به تنهایی، یک معدن طلا برای ورزش ایران باشد.

گذشته از سیدحسین در بازی‌های لیگ برتر و از رحمتی در دیدارهای جام حذفی استفاده می‌کرد و این دو سنگربان با هم کنار می‌آمدند اما واضح بود که این وضع ادامه پیدا نمی‌کند. شفر در تابستان باید از بین آنها یک نفر را انتخاب می‌کرد و انتخاب مرد آلمانی، کاپیتان بر تجربه استقلال بود. تزلزل رحمتی می‌توانست فضا را در اختیار حسینی قرار بدهد اما گلر شماره یک آبی‌ها کاملاً مطمئن ظاهر شد تا حتی در جام حذفی نیز، خبری از سنگربان ذخیره تیم نباشد.

مسابقه در کنار یوسف بهزادی با ۶۰ صدم گل، تنها دروازه‌بان‌هایی هستند که با حضور در حداقل نیمی از بازی‌ها، به صورت میانگین در هر مسابقه کم‌تر از یک گل دریافت کرده‌اند. بدترین آمار نیز با ۲/۴۰ گل در هر جدال به کوروش ملکی سپیدرود اختصاص دارد.

چرخشی در کار نیست

استفاده چرخشی از دروازه‌بان‌ها نه فقط در فوتبال ایران، بلکه در اروپا نیز تنها در «کوتاه‌مدت» نتیجه‌بخش به نظر می‌رسد. وینفرد شفر فصل